

Anledning, som det ærede Medlem nu igjen har givet mig til at udtale mig.

Kjær: Ja, mine Herrer, jeg har ikke i Sinde at forlænge Debatten, og det er ogsaa nødigt, at jeg tager Ordet, i Særdeleshed efterat det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) paa en saa grundig Maade har besvaret det Foredrag, vi forleden hørte af det ærede Medlem for Odense (G. Koch). Jeg kan ikke negte, at jeg noterede mig en hel Del deraf, og at jeg har haft i Sinde i Dag at tage dette Foredrag under nærmere Behandling, saa meget mere som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) efter min Mening lod det ærede Medlem for Odense slippe for godt Kjøb; men da dette nu er erstattet ved, hvad der i Dag er udtalt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds, skal jeg ikke give mig af med det ærede Medlem for Odense. Jeg skal kun opholde mig et Dieblit ved den ærede sidste Taler, og jeg gjør det saa meget hellere, som han ikke kan sige til mig, at jeg ikke har hørt, hvad han har sagt paa Folkemøder. Jeg behøver jo heller ikke at have hørt det der, thi det ærede Medlem har jo nu sagt det Samme her i Salen, saa at jeg altsaa kan tage fat paa det og forhandle det her. Det er denne mageløse Kjærlighed til Kongemagten, som han bebrejder os Andre, at vi ikke have i lige Maal med ham. Jeg har havt Leilighed til paa Folkemøder at sige, hvad jeg her vil udtale, at jeg er temmelig overbevist om, at vor Kjærlighed til Kongemagten er ligesaa seig og oprigtig som det ærede Medlems, men der er forskellige Maader at udvise sin Kjærlighed paa (Stemmer: Ja, ja!). De Herrer sige Ja, og jeg gaar fuldstændig ind paa dette Ja og skal gjerne gjentage, naar det kan fornøje de Herrer, at der er forskellige Maader at vise sin Kjærlighed paa. Dersom det ærede Medlem, der mener, at vi ikke paa rette Maade vise vor Kjærlighed til Kongemagten, kunde belægge denne Paastand med Beviser, saa skulde han gjøre det; det har jeg sagt til ham paa Folkemøder, og det siger jeg til ham her i Folkerepresentationen. Naar han tillader sig at udtale saadanne Beskyldninger som den, at man ikke er loyalt findet overfor Kongehuset eller Kongemagten, for at blive ved dette Udtryk, eller overfor Hans Majestæt Kongen, saa siger jeg for mit Bedkommende og vistnok paa mangfoldige af mine Meningsfællers Vegne, at dette er en Innuation, og jeg tilbageviser . . .

Formanden (Krabbe): Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at han befinder sig i en Misforstaaelse. Det Spørgsmaal som det ærede Medlem her fremdrager, har ikke været fremdraget af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen).

Kjær: Ja, jeg vil henstille til Forsamlingen, om det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) ikke har opholdt sig endog ikke saa kort ved at omtale Benstres Forhold til Hans Majestæt Kongens Rettigheder ifølge Grundloven — lad mig rette det derhen.

Formanden (Krabbe): Det er rigtigt; men det ærede Medlem sammenblandede et Dieblit dette med et helt uvedkommende Spørgsmaal, nemlig et Parties Forhold til Kongehuset. Jeg siger dette ikke som en Tilrettevisning til det ærede Medlem, men for at Diskussionen ikke skal komme paa Afveje.

Kjær: Jeg har ikke villet bringe Diskussionen paa Afveje, men kun villet værgе mig mod Beskyldninger, som jeg maatte frigjøre mig for, og som berørte mig paa en ubehagelig Maade. Om jeg har været korrekt i at svare det ærede Medlem, skal jeg lade staa hen; i alt Fald hører jeg nu, at jeg ikke har gjort mig skyldig i nogen stor Forsælse imod Forretningsordenen eller imod det ærede Medlem, og jeg skal ogsaa fremdeles bestræbe mig for ikke at gjøre mig skyldig i Noget, der ikke er rigtigt. Er det i alt Fald rigtigt, at det ærede Medlem staar op i denne Sal og bebrejder os, at vi stille større Fordringer, end vi grundlovmæssig ere berettigede til, og sigter os for — „beskylder“ skal nok være for stærkt — men sigter os for navnlig det, at vi ville udvise et Tryk, som vi efter Grundloven ikke have Ret til, paa Kongens Udnævnelse af hans Ministre? Imod dette vil jeg herved nedlægge Indsigelse, og jeg vil gjentage, hvad jeg før sagde, at, dersom det ærede Medlem kunde belægge disse Paastande med Beviser, vilde det især for mig være ønskeligt og ligeledes for mange flere; thi det er ubehageligt at høre det ærede Medlems og mange Andres stærke Paastande udtalede, uden at der er mindste Bevis for deres Rigtighed. Det er en let Sag at kaste Paastande i Ansigtet paa sine Modstandere, men Beviserne udeblive saa ofte. Det flortede det ærede Medlem her ligesom mange Gange paa Folkemøderne paa saadanne Beviser. Var der Noget, jeg skulde beundre hos det ærede Medlem, saa maatte det være denne Dristighed i Paastande, men Beviser har han ikke, siden han endog saa gjentager Paastandene her i Folkerepresentationen uden at føre Bevis. Dette vil jeg svare det ærede Medlem, og jeg kunde for saavidt nu høre op men jeg har dog endnu et Par korte Bemærkninger at gjøre. Den første er den, at jeg vedkjender mig den Anskuelse, at, dersom Bestræbelserne fra forskellige Sider her i Salen — lad mig sige rent ud: fra Høire og Venstre — gaa i Retning af at komme ud af den ubehagelige Tilstand, hvori vi ere, saa er jeg med. Jeg vedkjender mig denne Anskuelse, hvad enten Denne eller Sin har Skyl-